

ת"פ 64826/01/14 - מדינת ישראל נגד אכרם כפינה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 64826-01-14 מדינת ישראל נ'
כפינה (עציר)
בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

09 פברואר 2014
ת"פ 64831-01-14

המאשימה
נגד
הנאשמים

מדינת ישראל
אכרם כפינה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ברכה

ב"כ הנאשם - עו"ד מחג'נה

המשיב - הובא

הדין מתורגם על ידי מתורגמנית לשפה הערבית

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום אני מרשיע אותו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ט' אדר תשע"ד, 09/02/2014 במעמד הנוכחים.

ד"ר שאול אבינור, שופט

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

גזר דין

רקע כללי:

הנאשם הורשע, כאמור בהכרעת הדין, בביצוע ארבע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי הוראות סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

הנאשם הינו תושב שטחי יהודה והשומרון (להלן - שטחים), שנכנס לישראל כשאר בידיו היתר כניסה או שהיה בישראל כדין. מדובר בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, שלא נלוות לה עבירות נוספות מהותיות, שנעשתה לכאורה למטרות פרנסה בלבד.

קביעת מתחם העונש ההולם:

בהתאם להוראות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), בגזירת דינו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם, וזאת בהתאם לעקרון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

בפסיקת בית משפט זה נקבע לא אחת, שכאשר עסקינן בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, אשר על פני הדברים נעשתה על רקע של מצוקה כלכלית, עקרון ההלימה מחייב קביעת מתחם עונש הולם בין מספר ימי מאסר בפועל לבין חמישה חודשי מאסר בפועל.

יש להדגיש כי במקרים כגון דא השונות בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה - בהן יש להתחשב בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם להוראות סעיף 40ט לחוק העונשין - הינה נמוכה עד מאוד. מכאן, שהמתחם העונש ההולם האמור מתאים לרובם של המקרים; ואין המקרה שלפניו יוצא מכלל זה.

עוד יש לציין, לעניין מתחם העונש ההולם, כי במקרים כגון דא נוהג בתי המשפט הוא שלא להטיל ענישה הכוללת עיצומים כספיים. כאמור, מדובר בעבירות המבוצעות על רקע של מצוקה כלכלית קשה. לפיכך, משמעותה המעשית של הטלת עיצום כספי אינה אלא בהארכת תקופת המאסר שנגזרה, ומכאן הנוהג האמור.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם - למעט מקרים חריגים בהם הוא רשאי לחרוג ממתחם זה, שאין עניינם לכאן - וזאת תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין.

באשר לנאשם שלפניו, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

הרשעות קודמות - לנאשם הרשעה קודמת אחת משנת 2009, שבגינה נשפט לעונש מאסר בפועל לתקופה של 31 יום.
הודאה - הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה שהייתה לו ויש לזקוף נסיבה זו לזכותו.

נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם הינו יליד 1988, צעיר יחסית לימים. לטענת הנאשם, שלא נסתרה, כניסתו לארץ נעשתה על רקע של מצוקה כלכלית ועל מנת לשבור שבר. הנאשם בדברו האחרון ציין שהוא מצטער ועתר לרחמי בית המשפט.

סוף דבר:

אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 31 ימי מאסר לריצוי בפועל, החל מיום מעצרו (29.1.14).
2. מאסר על תנאי למשך חודשיים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר, את העבירה בה הורשע.
3. ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ט' אדר תשע"ד, 09/02/2014 במעמד הנוכחים.

ד"ר שאול אבינור, שופט